

ЧИМИ

Адаптация за куклен театър: Славчо Маленов

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА:

ДИМБИ - човече

ДОМБИ - човече

МОКСИ - магаре

ЛИСКО - лисиче

ЧИМИ - проклетник

Този вариант на детската повест “Чими” е създаден с любезното разрешение на автора за постановка в Държавен куклен театър Варна през 1979 г.

Варна 1979 г.

Полянка в гората. Под голямо, засъхващо дърво е изправен
огромен тенекиен варел. Долитат птичи песни.

Чува се вик на помощ.

На сцената изскачат Димби и Домби.

ДИМБИ Чу ли, Домби?

ДОМБИ Какво?

ДИМБИ Май някой вика за помощ.

ДОМБИ Че кой може да вика за помощ?

ГЛАС Помощ?

ДИМБИ Ето, чуй! Предлагам незабавно да помогнем.

ДОМБИ Да, но първо да помислим, защото когато някой вика за помощ,
положението около него не е много добро.

/Докато разсъждават, двамата бавно отиват до варела/.

ДИМБИ Май че ни се е сторило.

ГЛАСЪТ Ами!

ДИМБИ Ей! Кой иска помощ?

ГЛАСЪТ Аз!

ДИМБИ Кой си ти?

ГЛАСЪТ Чимиджимичамиджоми!

ДОМБИ Какво?

ГЛАСЪТ Чимиджимимаиджоми!

ДИМБИ Какво е това?

ГЛАСЪТ Кое?

ДИМБИ Дето го каза.

ГЛАСЪТ Не казах нищо.

ДИМБИ Не, ти говореше нещо дълго.

ГЛАСЪТ Казах името си.

/Пауза/

ДИМБИ От къде се обаждаш?

ЧИМИ От варела.

ДОМБИ Как така, от варела?

ЧИМИ Така.

ДИМБИ Слушай! Ти наистина ли си вътре?

ЧИМИ Нямате си представа колко съм вътре!

ДИМБИ Добре де, какво искаш?

ЧИМИ Да се извадите.

ДИМБИ Защо не си излезеш сам?

ЧИМИ Не мога.

ДОМБИ Да си излезе, както е влязъл!...Така де! Защо не си излезеш?

ЧИМИ А бе, влизането беше горе-долу лесно, но излизането...

ДИМБИ И защо си влязъл?

ЧИМИ Понеже се разхождах.

ДИМБИ Ха! Че и ние се разхождаме...

ДОМБИ Но не влизаме във варели.

ЧИМИ Защо?

ДИМБИ Заобикаляме ги.

ДОМБИ Този варел знаеш ли от кога стои тук и до сега никой не е влизал в него.

ДИМБИ /Възмутен/ Ще влиза във варели! Хайде де!...Види варел и влиза! Че ако всички започнем да се пъхаме по варелите.

ЧИМИ Какво що стане?

ДИМБИ Няма да остане празен варел. Нали Домби?

ДОМБИ Нито един! Навсякъде ще се напълни с пълни варели.

ДИМБИ Точно така, Домби!

ДОМБИ Ще влиза във варели!...Случай бе, как те наричаха?

ЧИМИ Чимиджимичамиджоми!

ДОМБИ Случай бе, Чими... Я кажи, какво има във варела?

ЧИМИ Нищо. Цялото тъмно – празно. За първи път виждам такова празно тъмно. /Чука по варела/ Чувате ли?

ДИМБИ Чуваме!

ЧИМИ Празно!

ДИМБИ Домби, какво ще кажеш?

ДОМБИ Ами-и-и...Трябва да го спасим.

ДИМБИ Слушай, ще те спасим!... Ще потърсим някой висок приятел и ще те спасим. Да не вземеш да изчезнеш.

ЧИМИ Къде повече? Аз съм изчезнал...

 /Излизат. От противоположната страна влиза магарето Мокси. Лениво се приближава до варела. Спира, прозява се и се

почесва в него/.
 ЧИМИ Ей, какво става?
 МОКСИ /Уплашено отскача и се оглежда. Внимателно
 заобикаля варела и го ритва. Варелът иззвънтява/.
 ЧИМИ Защо риташ?
 /Мокси избягва на почетно разстояние./
 МОКСИ Ей, бъчво!
 ЧИМИ Какво?
 МОКСИ /Прави крачка назад/ Бъчва такава!
 ЧИМИ Ти си бъчва!
 МОКСИ Брей!...Аз съм магаре! А ти такава... какво там... такава?
 ЧИМИ Какво такава?
 МОКСИ Бъчва... пък говориш.
 ЧИМИ Хе-хе! Бъчва?
 МОКСИ Така де – варел?
 ЧИМИ Баба ти е варел! Аз съм Чимиджимичамиджоми!
 МОКСИ /Ядосано/ Ей!
 ЧИМИ Какво?
 МОКСИ Няма да... такаваш!
 ЧИМИ Да каковам?
 МОКСИ Какво само... такаваш?
 ЧИМИ Какво бе? Какво искаш?
 МОКСИ Чуваш ли, какво ти казвам?
 ЧИМИ Чувам.
 МОКСИ Ами, какво... такаваш, тогава?
 ЧИМИ Ти такаваш!
 МОКСИ Нищо подобно... Вървя си по пътя и ти изведнъж...
 ЧИМИ Какво бе, какво изведнъж
 МОКСИ Таковаш!
 ЧИМИ Какво?
 МОКСИ Говориш!
 ЧИМИ Ха-ха-ха! Че няма ти да говориш? Ха! Само той ще говори.
 МОКСИ /Вика/ Ти си бъчва! Варел! Знаеш ли, ако те ритна!
 ЧИМИ Ритни де!

МОКСИ Да, ама ако се засиля и ти ритна едно копито – ще видиш!
 ЧИМИ Засили се де!
 МОКСИ Мислиш, че не мога?
 ЧИМИ Чакам!
 МОКСИ Сега ще видиш! /Започва да се отдалечава/ Чакаш ли?
 ЧИМИ Чакам!
 МОКСИ Чакай!.../Мокси забравя да се върне изчезва по посоката от
 която е дошъл. Тишина./
 ЧИМИ Хайде де! Какво стана? /Мълчание/ Ей, къде си?
 Щеше да риташ? Хе! Хе-хе! Хайде де! Ще рита!
 /Никой не отговаря. Влизат Димби и Домби. Дватамата учудени
 слушат. Най-послед Димби се престашава и почуква по
 ламарината/
 ЧИМИ Влез!
 ДИМБИ /Объркано/ Аз съм Димби!
 ЧИМИ Какво бе, ще ме спасявате ли?
 ДИМБИ Високите ни приятели в момента ги няма, но ще почакаме.
 МОКСИ /Подава глава/ Домби, защо разговаряте с тази бъчва?
 ДОМБИ Ей, Мокси, ела!
 ДИМБИ Чакаме те.
 МОКСИ /Шепне/ Димби, с кого разговаряте?
 ДИМБИ Ами с този... Как ти беше името?
 ЧИМИ Чимиджимичамиджоми!
 ДИМБИ С... него разговаряме.
 МОКСИ Че какво е то?
 ДОМБИ И аз не знам. /Към варела/ Чимибими...Димирими... и така
 нататък, какво представляваш?
 ЧИМИ Нищо... Аз съм само Чимиджимичамиджоми!
 ДИМБИ /Пояснява/ Това е.
 МОКСИ /Изумен/ Ха!
 ДОМБИ Добре де – животно ли си, човек ли си...
 ДИМБИ Предмет ли си?
 ЧИМИ Нали ви казах – Чимиджимичамиджоми!
 ДОМБИ Ох! Искаме да знаем голям ли си, малък ли си!

- ЧИМИ Глупаци!
/Настава неловка пауза/.
- ДИМБИ Домби, ставаш смешен. Той е толкова голям, колкото да влезе през дупката на варела. Аз и ти например не можем да влезем. Мокси – също. Следователно Чимиджими... и т.н. е нещо малко, което може да влиза през дупки.
- ДОМБИ Да Димби, но името, името му как е влязло? Такова име едва ли може да се побере във варел от този тип. Все ми се струва, че част от него е останала да виси навън и ако погледнем по-добре, нищо чудно да я открием.
- ЧИМИ Добре де, а кога ще ме спасявате? Не мога да стоя тук до края на живота си!
- ДИМБИ А! Това е най-лесното. /На магарето/ Мокси!
- МОКСИ /Изпълнен с лоши предчувствия/ Какво?
- ДИМБИ Предложи нещо!
- МОКСИ Аз?
- ДИМБИ Ти!
- МОКСИ Според мен най-добре е да си вървим. Оказва се, че това, което е вътре не в нито животно, нито човек, нито предмет...
- ДОМБИ Добре де, според тебе какво е?
- МОКСИ Според мен, това е едно Нищо.
- ДОМБИ Глупости! Щом има име!
- ДИМБИ И толкоз дълго!
- ДОМБИ Когато едно нещо е нищо, Мокси, то няма име.
- МОКСИ Вятър! Срещал съм толкова Нищовци с имена! Гледаш го има си име, има си всичко, а пък нищо... За едно такова нищо, което е във варела, зная и песничка дори.
- АКТЬОР Песничка за нищото, която Мокси изпя, вместо да се заеме със спасяването на Чими:
Гледаш – към тебе идва нещо.
Викаш си – това е нещо.
Взираш се – то било Нищо.
Нищо, а пък идва то към теб.
Нищо, а говори то с теб. Ие!

От нищото нещо не става,
защото си е Нищо то наглед.
Но с него може да се разговаря,
наред да си е всичко, уж наглед.

ЧИМИ Ей? За мене ли пеете?
/Триото млъква/
ДОМБИ /Смутено/ Ами Мокси запя... и – ние....
ЧИМИ И какво! Ще пеете ли, или ще ме спасявате.
ДИМБИ Ама, моля ти се, ще те спасяваме!
ЧИМИ Тогава?... Аз чакам ли, чакам, а вие пеете!
ДОМБИ Добре, добре.
ДИМБИ Мокси! Ти ли започна?
МОКСИ Не си спомням.
ДОМБИ Той започна!
МОКСИ Ами! Е Нищо подобно!
ДОМБИ Димби! Чу ли го как отказва?
ДИМБИ Мокси, признай си! Чимичами чака да го спасим, а ти взе че се
разпя!
МОКСИ Пак Мокси! Всички пяхме.
ДИМБИ Да, ама кой почна?
ДОМБИ Мокси почна!
МОКСИ Не!
ДОМБИ Мокси, признай си Чими е в беда, а ти изведнъж започна да
пееш и то една доста обидна песничка.
МОКСИ Вие почнахте!
ДВАМАТА Ние, а?
МОКСИ Вие? Аз си мълчах, а вие изведнъж...
ДИМБИ Мокси, как не те е срам?
ДОМБИ Димби, чакай! Сега ще му докажа, че той почна пръв...Мокси!
Ти стоеше тук, така ли?
МОКСИ Не знам.
ДОМБИ Тук ли стоеше, кажи!
МОКСИ Добре, де, тук!

ДОМБИ А ние с Димби отояхме тук. Тук ли стояхме?
МОКСИ Добре де, там.
ДОМБИ И както стояхме, ти изведнъж започна да пееш Така:
Гледаш – към тебе идва нещо.
Викаш си – това е нещо.
Взираш се – то било Нищо.
Нищо, а пък идва то към теб.
Нищо, а говори то с теб. Ие!

От нищото нещо не става,
защото си е Нищо то наглед.
Но с него може да се разговаря,
наред да си е всичко, уж наглед.

ЧИМИ Е? И, какво стана?
ДИМБИ Какво е станало?
ДОМБИ Чими, ама ти не разбра ли? За да му докажем, че той
почна пръв...

ЧИМИ Да де. Той почна, вие свършихте... Карай да върви! ...
ДОМБИ Ама доказахте му, че той почна пръв
ЧИМИ Не е важно кой почна Важно е кой свърши.
ДИМБИ Чими, как да ти го обясня... Просто ни се пееше. Знаеш ли от
кога не сме пели?

ЧИМИ Ами пейте си бе? Пейте си... А мене кой ще ме спасява? Баба
ми!

ДОМБИ А! Спасяването е лесно!
ДИМБИ Ей сега! Мокси!... Хайде!
МОКСИ Какво – хайде"
ДИМБИ Да го спасим!
МОКСИ Спасявайте го нямам нищо против.
ДИМБИ Застани до варела?
МОКСИ Защо?
ДОМБИ Хайде, хайде./завежда го до варела/.
ДИМБИ /въздъхва/ Не си високо животно!
ДОМБИ Ами сега какво?

ДИМБИ Домби, не е ли по-добре, вместо високо животно да намерим някое умно животно?

МОКСИ Абе, как да ви кажа, зная такова животно...

ДОМБИ Да бе! Да го повикаме!

ДИМБИ Еднооо, двеее, трииии....

ВСИЧКИ Лиско-о-о-о! Лиско-о-о-о!
/Лиско се появява зад тях/.

ЛИСКО Охо-о-о, три умни същества на едно място!

МОКСИ Сега ще става, каквото ще става?

ЛИСКО Защо, да не би да се е случило нещо?

ДИМБИ Да.

ДОМБИ Случи се. Той е в беда!

ЛИСКО Кой?

ДОМБИ Чими.

ЛЙСКО Какво е Чими?

МОКСИ Едно абсолютно нищо.

ЧИМИ Ти си нищо?

ЛИСКО /стреснато/ Кой се обажда?

ЧИМИ Аз.

ЛИСКО /шепти/ Кой каза аз?

ДИМБИ Не мога да кажа името му.

ДОМБИ Някакво нещо, което се е вмъкнало през една дупка.

МОКСИ Едно Нищо!

ЛИСКО Не, Мокси! Не си прав...Това Нищо каза "Аз". Щом едно нещо каже за себе си "Аз", значи нещото си е Нещо, а не Нищо....
Мокси, Кажи "Аз"!

МОКСИ Аз.

ЛИСКО Видя ли? Ти каза "аз", значи си нещо. Има ли - аз, има нещо

МОКСИ Е, за мен всеки знае...

ЛИСКО Но...Той също е АЗ. Той също е...

ЧИМИ А бе вие ще ме спасявате ли?

ЛИСКО Кротко?...Кой се обажда?

ЧИМИ Чимиджимичамиджоми.

ЛИСКО Охо-о-о? Името ти е най-малко три метра. Я го повтори да

- се насладя!
- ЧИМИ Чимиджимичамиджоми.
- ЛИСКО Във варела ли се намираш?
- ЧИМИ Да.
- ЛИСКО И как стана тая работа?
- ЧИМИ И на теб ли да обяснявам, глупако?
- ЛИСКО И на мен.
- ЧИМИ Ами както си вървах, гледам – пред мене варел. Викам си – чакай да видя какво има на варела. Качвам се, гледам – нищо няма на варела. Само дупка.
- ЛИСКО Там е работата.
- ЧИМИ Там е работата, я! Викам си – чакай да видя какво има във варела... Гледам през дупката – тъмно. Викам си – чакай да видя какво има в тъмното, спущам се през дупката – туп!
- ЛИСКО И какво имаше в тъмното?
- ЧИМИ Нищо.
- ЛИСКО Не е то нищо.
- ЧИМИ Глупако, разбери: нищо няма.
- ЛИСКО В момента в тъмното има едно врескало с дълго име, Как се казваше?
- ЧИМИ Чимиджимичамиджоми.
- ЛИСКО Чимиджимичамиджоми... Хубаво име... Голямо! Умирам за такова. Можеш да си го увиваш около врата, както шал.
- ДОМБИ Лиско, уби ме! Как го запомни?
- ДИМБИ Невероятно!
- МОКСИ Можеш ли да го повториш?
- ЛИСКО Чимиджимичамиджоми.
- ЧИМИ Браво! За първи път ми се случва.
- ЛИСКО Това е нищо. Когато бях на море, имаше една медуза, казваше се Глогоабазубадуза. От там се научих да помня дългите имена.
- Чими!
- ЧИМИ Кажи.
- ЛИСКО Можеш ли да ми кажеш, какво представляваш от само себе си?
- ЧИМИ Чимиджимичамиджоми.

ЛИСКО Като животно какво представляваш?
ЧИМИ Пак същото.
ЛИСКО Как...Това ти е името, нали?
ЧИМИ И името, и другото.
/пауза/
МОКСИ Предлагам да бягаме!
ЛИСКО Мокси, кротувай! /към варела/ Чими?
ЧИМИ Кажи!
ЛИСКО Баща и майка имаш ли?
ЧИМИ Че знам.
/Пауза/
МОКСИ Казах ли ви!
ЛИСКО Братчета и сестричета имаш ли?
ЧИМИ От къде да знам бе, глупаци!
ДИМБИ Как да не знаеш? Или имаш или нямаш?
ЧИМИ Не знам, казах!
МОКСИ Тая работя не ми харесва!
ЧИМИ /крещи/ А бе вие ще ме спасявате ли, или ще вървите по дяволите!
ЛИСКО Ще те спасяваме.
МОКСИ Тая работа ще стане без мен, защото след малко ще бъда поне на три километра от тук!
ЛИСКО Димби, имаш думата.
ДИМБИ Смятам, че трябва да помислим.
ЛИСКО Когато се спасява, се бърза.
МОКСИ /крещи/ Че съм съгласен? Не искам!
ЛИСКО Мокси, както те прихвана?
МОКСИ Преди всичко, не знаем Кого спасяваме. Дори не знаем Какво спасяваме. Може да е нещо, което не е за спасяване.
ЛИСКО Мокси, Мокси, няма такова нещо, което да не е за спасяване!
Ако някой се нуждае от помощ, спасяваш го и не мислиш!
МОКСИ /гледа го накриво/ Така ли?
ЛИСКО Така.
ДОМБИ Само да не съжالياваме!

ЛИСКО Приятели, законът е такъв: изпадне ли някой в беда, спасяваш, Трябва. Такъв е законът!

МОКСИ Едва ли!

ЛИСКО Хайде, Домби, донеси въже!
/Димби излиза.Тишина/.

МОКСИ И все пак – да помислим. Всичко трябва да се обмисли.

ЛИСКО Дори;когато протягаш ръка за помощ?

МОКСИ Да.

ЧИМИ /крещи/ Стига! Престанете!

ЛИСКО Чими, какво ти става?

ЧИМИ Много дрънкате!... Обсъждате!... Във варел ли съм попаднал, или на събрание... Да го спасим ли, да не го ли?... Плямпате, плямпате, стойте, гледате!... Омръзна ми да ме спасявате.

ЛИСКО Потрай малко, ще те спасим.

ЧИМИ Аз чакам, а те – бърбят?.... Лежа във варела, чудя се какво да правя, а те – заседават!... Заседаващи такива! Засрамете се!...

ЛИСКО Добре, де засрамахме се. Три, четири. /Всички навеждат глави/

ЧИМИ Изляза ли веднъж, ще ми станете само на философи!

МОКСИ Чу ли?

ЧИМИ /вика/ Некадърници!

МОКСИ Лиско! Отивам си!

ЧИМИ Отивай си бе, глупак!

МОКСИ Кой е глупак?

ЧИМИ Ти! Откакто съм във варела, все си отиваш!

МОКСИ Млъкни! /ритва варела/

ЧИМИ Глупако! Знаеш само да риташ!... И все празни варели. Защо не ритнеш мен?

МОКСИ Ела де, ела да те ритна!

ЧИМИ Изкарай ме и ме ритни!

МОКСИ Ох, ще се пукна! Казвам ви да се махаме!

ДИМБИ /влиза запъхтян/ Още не сте ли взели решение?

МОКСИ /Димби, докато те нямаше, онова зло във варела ме предизвикваше и обиждаше и аз ритам, ритам варела.

- ДИМБИ Доколкото разбирам от тайнствени науки, във варела се намира някакво тайнствено същество, което дори не е същество, а по-скоро Вещество, което се преструва на същество.
- МОКСИ /Към Лиско/ Е, още ли смяташ да го спасяваш?
- ЛИСКО Трябва. Чими е изпаднал в беда.
- МОКСИ Не в беда, а във варел!
- ЛИСКО Все едно.
- МОКСИ И все-пак искам да знам, какво му е трябвало да се пъха вътре? Ние с теб защо не се пъхаме? Димби и Домби, защо не се пъхат? Видим ли варел, заобикаляме го. А той – вътре!
- ЛИСКО Разни животни – разни идеали, Мокси?
- МОКСИ Не!
- ЛИСКО И все пак длъжни сме да оказваме помощ на всекиго...
- МОКСИ Хайде!
- ЛИСКО Какво "хайде", Мокси?
- МОКСИ Да си вървим! /Тръгва си и излиза/
- ДОМБИ Лиско!
- ЛИСКО Какво, Домби?
- ДОМБИ Разбери... Според мен... Това зло не говори със собствен глас, а употребява други гласове...
- ЛИСКО Ясно, Домби?... Свободен си!
- ДОБМИ Извинявай, но... Довиждане.
/Излиза бавно. Пауза/
- ЛИСКО Е, Димби, ще кажеш ли нещо?
- ДИМБИ Извинявай Лиско, но... ха сме го извадили, ха ни е изял.
- ЛИСКО Довиждане Димби!... Защо не тръгваш?
- ДИМБИ Не ми е жал, че ще умра, но ми е жал, че няма да мога да се къпя в реката.
/Димби излиза/
- АКТЬОР Лиско въздъхна безшумно. В настъпилата тишина едва-едва църкаха най-дребните птички. Гората спеше спокойно в хубавия, безветрен следобед. Слънцето я пронизваше и хвърляше светлите си килимчета по тревата. Прелитаха пеперуди, лениво прибягваха бръмбари по всички посоки припкаха мравки –

- животът в тревите и пръстта пълеше безгрижен, тих, вечен.
- ЧИМИ Ей!... /тишина/ Ей! /Отново тишина/ Ей! Спотайваш ли се?
/Лиско си трае/ Абе един от ония дърдорковци не остана ли? Къде сте?... /Уплашено/ Помощ! Помоощ!... Олеле, помоощ!...
- ЛИСКО Викай!... Повикай си...
- ЧИМИ А, тук ли си?... Защо мълчиш?
- ЛИСКО Прави ми кеф!
- ЧИМИ Защо мълчиш?
- ЛИСКО Да ти натрия мутрата? Затова!
- ЧИМИ /Размисля/ Ей!... Кой си ти бе! С теб не се излиза на глава?
- ЛИСКО Аз съм Лиско. Така, че няма смисъл да ми продаваш фасони. Бил съм в гнездото на орел, бил съм в стомаха на акула... Къде ли не съм бил!
- ЧИМИ Във варел не си бил!
- ЛИСКО Не ме занимавай с глупости!... И макар, че си някакво неизвестно нищожество, ще те спася.
- ЧИМИ Моля те... Лиско!
- ЛИСКО Вече ми харесваш. И без обиди към приятелите? Ние те спасяваме, а ти...
- ЧИМИ Няма вече, обещавам.
- ЛИСКО Да чуя името си!
- ЧИМИ Обещавам, Лиско!
- ДИМБИ /Влиза/ Лиско! Аз се върнах.
- ЛИСКО Знам.
- ДИМБИ Наистина, когато някой е изпаднал в беда, какъвто и да е той... Нали разбираш?...
- ЛИСКО Разбирам, Димби. А сега да помислим как да спасим това врескало,
- ДОМБИ /Появява се/ Лиско. Аз... такава...
- ЛИСКО /Ти се върна. Разбрах. Домби, трябва да измислим начин на измъкването на този кръгъл глу.../Влиза Мокси/ Оо-о, Мокси кажи! Кажи де?

МОКСИ Нищо... Понеже...
 ЛИСКО Без понеже!
 МОКСИ Със понеже! Понеже размислих... Няма как – трябва да го спасим. Това е дълг на всеки от нас.
 ЛИСКО Така ми харесваш, Мокси! И ето, че трябва обмислим спасяването на този невероятен, нахал.
 ЧИМИ Лиско моля ти се, обиждаш!
 ЛИСКО Млъкни!
 ЧИМИ Добре.
 /Тишина/.
 ДИМБИ /прошепва/ Май си го усмирил!
 ДОМБИ Направил го е памук.
 МОКСИ Лиско, Чими е преобразен, направил си го друг Чими.
 ЛИСКО Малко го обработих, Мокси. Готов е да бъде спасен...
 Донесете една дъска! Хайде, Мокси?
 МОКСИ Хайде, Домби и Димби, не чухте ли, какво иска Лиско!?
 /Двамата поглеждат многозначително магарето и излизат/.
 ЛИСКО Мокси, много силно се впрягаш в работа.
 МОКСИ Ами нали трябва някой да разяснява заповедите ти.
 ЛИСКО Ти си славно магаре, Мокси!
 ЧИМИ Голямо магаре!
 МОКСИ Чу ли? Отново!
 ЧИМИ Какво казах? Той каза, че си славно магаре, а аз казах, че си голямо магаре!
 МОКСИ Мисли, че не разбирам от тънки обиди!
 ЧИМИ Не съм те обидил!
 МОКСИ А, сега! Ще се препираме!
 ЛИСКО Чими! Извини му се!
 ЧИМИ Извинявай, Мокси! Не си чак толкова голямо магаре!
 МОКСИ Лиско, пак!
 ЛИСКО /вика/ Чими!
 ЧИМИ Чух! Мокси, извинявай!
 ЛИСКО Доволен ли си?
 МОКСИ Това е друго.

- /Влизат Димби и Домби с дъската. Поставят я върху трупче – получава се трамплин/
- ЛИСКО Един от нас на всяка цена трябва да стъпи върху варела. Той е висок, не можем да го стигнем, но чрез скок ще се качим на него и готово!
- МОКСИ Ей!
- ДИМБИ Чудесно!
- ДОМБИ Идеално!
- ЛИСКО Домби, тебе ще изхвърлим,
- ДОМБИ Кккак?
- ЛИСКО Ще ти обясня. Така. Ела, стъпи тук!
- ДИМБИ Гледай да не оцелиш дупката.
- ДОМБИ Лиско, чу ли, той каза, че мога да оцеля дупката.
- ЛИСКО Малко вероятно е. Дупка не е толкоз голяма.
- ДОМБИ Но все пак... Не е ли по-добре, вместо мен да се качи Дибми? Забелязал съм, че той по-рядко пада в дупки.
- ДИМБИ Не е вярно! Падал съм! Непрекъснато падам. Видя ли дупка – право в нея!...
- ДОМБИ Лиско, знаеш ли как лъже!?
- ЛИСКО /Извиква ядосано/ Домби, смело? Внимание! Димби и Мокси... Алей-хоп! /Димби и Мокси скачат върху дъската? Домби излита и кацва върху варела/
- ДОМБИ Какво стана?
- ЧИМИ Ей, спасявате ли ме?
- ЛИСКО Трай там!
- ДОМБИ Страх ме е! До кога ще вися тук? Не искам!
- ЛИСКО Лесна работа Домби, ще те спасим.
- ЧИМИ Какво! Друг ли спасявате?!
- ЛИСКО Трай там!?
- ЧИМИ Оставихте ме и хукнахте да спасявате друг! Зарязахте ме! Заради някой си друг!
- /Ритва варела/ Млъкни! /Тишина/.
- ЧИМИ Хайде де, защо не си попеете?... На това място се пее.
- ЛИСКО Ще ме ядосаш!

ЧИМИ А, не...Понеже обичате да пеете...

ЛИСКО Мокси! Подай въжето на Домби. /М'окси го подава/ Домби, пусни въжето в дупката! /Домби го спуска/ Чими? Не разбираш ли, какво трябва да правиш?

ЧИМИ Вие за какъв дявол ми пуснахте това глупаво въже?

ЛИСКО Да се изкачиш по него.

ЧИМИ Да не си луд?

ЛИСКО Защо, какво има?

ЧИМИ Не мога да се катеря по въжета.

ЛИСКО Не можеш ли?

ЧИМИ Никак!
/Пауза/.

ЛИСКО Тогава се вържи, да те изтеглим.

ЧИМИ Не съм такова животно, да се връзвам!

ЛИСКО Не можеш нито да се катериш, нито да се връзваш?

ЧИМИ Не разбрахте ли бе, глупаци?
/Членовете на спасителната група се поглеждат смутено/.

ЛИСКО Чими» ще ни кажеш ли най-после какво представляваш?

ЧИМИ Чимиджимичамиджоми.

ЛИСКО Това знам, но... Животно ли си, човек ли си, предмет ли си, или привидение?
/Мокси се разтреперва/.

ЧИМИ Не знам, каквото знам казах го... Чимиджимичамиджоми!

ЛИСКО Глава... Глава имаш ли?

ЧИМИ Глава ли?... Да проверя... Имам.

ЛИСКО Това е добре.

МОКСИ /Въздъхва/ Имал глава!

ЛИСКО Крака имаш ли?

ЧИМИ Амиии, може би... Имам, имам!

ЛИСЮ Ох, колко са?

ЧИМИ Де да ги знам.

ЛИСКО Много ли са?

ЧИМИ Не мога да броя в тъмното, разбери!
/Тягостна пауза/.

ДОМБИ Ох, не може да си преброи краката?
 ЛИСКО Очи имаш ли?
 ЧИМИ Имам.
 ЛИСКО Уста?
 ЧИМИ Имам.
 ЛИСКО Опашка имаш ли?
 ЧИМИ Имах!
 /Тишина/
 ЛИСКО /Предпазливо/ Какво? А сега нямаш ли?
 ЧИМИ Сега нямам.
 ЛИСКО А... къде е?
 ЧИМИ Стопи се!
 /Зловеща тишина/.
 ДОМБИ /От варела/ Няма ли да ме свалите от тук?
 ЮКСИ Казвам ви да бягаме, докато е време! Да си прибираме Домбито
 и да драсваме!
 ДОМБИ Страх ме е!
 ДИМБИ Това е или чудовище, или същество, или... най-малкото
 привидение.
 МОКСИ Лиско, решавай докато е време!... Не знам дали ме разбираш,
 ако се качи на гърба ми!
 ЛИСКО Защо пък точно на твоя, Мокси?
 МОКСИ То се знае на чий гръб ще се качи, ако се окаже привидение.
 ЛИСКО Казахме, че привидения няма!...
 ДОМБИ Сваляйте ме и да бягаме, колкото ни държат краката!...
 ЛИСКО Не може. Повикал ни е за помощ, Той е в беда, а който е в беда,
 трябва да бъде спасен!
 МОКСИ Лиско, признай, страх ли те е?
 ЛИСКО Ами, като ви гледам.
 МОКСИ Ясно! Да се омитаме!
 ЛИСКО Един момент! Мокси, почакай! Чими!
 ЧИМИ Кажи.
 ЛИСКО Знаеш ли да плуваш!
 ЧИМИ Много!... Умирам да плувам?

ЛИСКО Да не лъжеш?
 ЧИМИ Моля ти се!
 ЛИСКО Мокси, донеси маркуч!
 МОКСИ Ей, сега... /Излиза/
 ЛИСКО Чими, ако те пуснем в река, няма да се удавиш, така ли?
 ЧИМИ Ти ще се удавиш?
 ЛИСКО Ако лъжеш си загубен!
 ЧИМИ Баба ти лъже! /Мокси донася маркуча/.
 ЛИСКО /Домби, изтегли маркуча! Пусни го в дупката.
 ДОМБИ Готово.
 ЛИСКО Скачай долу!
 ДОМБИ /Скача/ Сега какво ще правим?
 ЛИСКО Не разбрахте ли?
 ВСИЧКИ Не.
 ЛИСКО Понеже ви е страх да останете...ще вземете другия край
 на маркуча и ще го отнесете при чешмата.
 ТРИМАТА Да!
 ЛИСКО Ще пуснете водата и...
 МОКСИ Ще го удавим!
 ЛИСКО Ще го спасим, Мокси! Чими, чу ли?
 ЧИМИ Чакам водата;
 ЛИСКО /Към тримата/ Хайде приятели!
 ДИМБИ А ти – тук? Така ли?
 ЛИСКО Да.
 МОКСИ Нямах ум! Това животно ще те изяде!
 /Пауза/.
 ЛИСКО Чими, ще ме изядеш ли?
 ЧИМИ Това си е моя работа!
 МОКСИ Млъкни, злодеецо! /Рита варела/.
 ЧИМИ Ритай, страхливецо!
 ДИМБИ /Рита варела/ Млъкни!
 ДОМБИ /Рита също./ Чудовище!
 ЧИМИ Страхливци. Пъзльовци!
 МОКСИ Ти си страхливец! Не те е страх, защото си вътре!

- ЧИМИ А вие ритате, защото сте въвн!
/След като нанасят и последния ритник на варела, тримата се обръщат запъхтени към Лиско/
- МОКСИ Довиждане, Лиско!
- ДИМБИ Довиждане, приятелю! Щом си глупав да оставаш...
- ДОМБИ А можеше да поживееш, приятелю? Ако стане нещо, викай!...
- МОКСИ За да избягаме по-далеч.
- ЛИСКО Довиждане, скъпи приятели! Тръгвайте!
- ТРИМАТА Понеже, трябва да занесем маркуча, нали разбираш?
/Тримата излизат. Тишина. Лиско остава сам/.
- АКТЬОР В този миг Лиско си мислеше: колко хубав е светът... С всичко. Бръмбарчета, пеперуди, пчели, мравки, мокси, димбита и домбита... Лиско си помисли за своя кратък живот, в който му бе съдено да умира няколко пъти от орли и акули. Помисли си, колко много го е страх от туй неизвестно същество, което е може би нищо и никакво вещество или пък анти-вещество, способно да се превърне във всичко; да се преструва, да се прави на добряк... и в даден момент – ам!... Може би е привидение! Може би има привидения, защото нищо не е доказано изцяло, а има и далечни, непознати светове, които си нямат друга работа и прашат ли прашат свои хора по разни поводи, с различни намерения. Може би този Чими, с извънпланетното име Чимиджимичамиджоми е изпратен, за да го отвлече, или погълне... Сега е модерно да се постъпва така... особено в книгите... , но нали книгите отразяват живота?...
- ЧИМИ Лиско?
- ЛИСКО Кажи, Чими!
- ЧИМИ Тук ли си?
- ЛИСКО Да.
- ЧИМИ Не офейка ли от страх?
- ЛИСКО Тук съм, бъди спокоен.
- ЧИМИ Аз съм спокоен, но теб... не те ли е страх?
- ЛИСКО Е, малко!... .
- ЧИМИ Видя ли си приятелите? Пръждосаха се и те оставиха.

ЛИСКО Е, поуплашиха се, но ще се върнат.

ЧИМИ Ха-ха-ха!

ЛИСКО Ще видиш! И друг път са се връщали.

ЧИМИ Добре де, ще видим!...Защо не пускат водата?

ЛИСКО Чими, ще кажеш ли най-после какво си?

ЧИМИ Чимиджимичамиджоми!... Това съм.

ЛИСКО Чими! /Никакъв отговор. Лиско се спуща и удря варела/. Чими!

ЧИМИ Ехаааа! Охаааа!

ЛИСКО Какво има, Чими?

ЧИМИ Чудесно!

ЛИСКО Казвай!

ЧИМИ Водатаааа. Ехаааа, водата! Чудна вода!... Ха-ха-ха! Хе-хе-хе!
Водата е най-хубавото нещо! Трала-ла-ла!...
/Зад гърба на Лиско се е появил Димби/.

ДИМБИ Какво се е развикал този?

ЛИСКО Защо се върна?

ДИМБИ Нали знаеш?... Приятел не се изоставя... О-о-о, Домби, здравей!

ДОМБИ Знаеше че ще се върна, нали?

ЛИСКО А къде е Мо... О-о-о, Мокси!

МОКСИ Ходих да пусна чешмата.

ЛИСКО /Радостно към варела/ Чими, разбра ли, моите приятели се върнаха!

ЧИМИ Нищо не ме интересува!...Ох, че приятно! Трала-ла! Идва-а-ам!

ЛИСКО Чакаме те!

ЧИМИ Ида! Ида-а-а!

ДИМБИ Ела, проклетнико!

ДОМБИ Ела, пакостнико!

МОКСИ Ела, злодеецо!
/Шум от течащата вода. Тишина. В настъпилото мълчание върху варела се показва Чими/.

ЧИМИ Жабокът Чими! Спасен съм! /Пръска ги с маркуча/. Глупаци, Довиждане!
/Лиско прихва да се смее. Другите също започват да се смеят/.

АКТЬОР Ех! – Извика Лиско. – Не е малко да спасиш живота на

един проклетник, защото всички спасени до сега, поне в книгите, се оказват все добри същества, а да спасиш проклетник... Ехе-е-е!

АКТЬОР II Ехе-хе! Каза, Димби!

АКТЬОР III Ехе-хе! Каза, Домби!

АКТЬОР IV Море да знаех! – каза Мокси.

АКТЬОР И четиримата приятели тръгнаха към реката по мокрите следи на Антивеществото.

Чуват се барабани, после тропет, гръмва оркестър, който кара артистите да запеят:

Страхът – това е Нещо

Поставено във мен,

Коего аз си нося,

В сърцето нощ и ден.

То спи дълбоко в мене

И става на крака,

Когато неусетно

Попадна във беда.

Без страх не може всяко

Разумно същество...

Страхът това е сякаш

Предпазно вещество.

Не се страхува само

Последният глупак.

Да, всеки се страхува,

Но важното е как!

К Р А Й